

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มพัฒนาคนที่มีความสุขภาวะทางจิตของผู้สูงอายุ โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบมีกลุ่มควบคุม (Pretest-Posttest Control Group Design) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบ้านบางละมุงที่มีสุขภาวะทางจิตต่ำ จำนวน 19 คน โดยมีคะแนนสุขภาวะทางจิตต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 9 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน กลุ่มทดลองเข้ากลุ่มพัฒนาตนเองตามแนวทอตเซอร์ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ติดต่อกัน สัปดาห์ละ 3 - 5 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที เป็นจำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง รวมเป็น 18 ชั่วโมง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดสุขภาวะทางจิต วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One-Way ANOVA repeated measures) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนสุขภาวะทางจิต ด้วยการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลผู้สูงอายุที่เข้ากลุ่มพัฒนาคน มีคะแนนสุขภาวะทางจิตสูงกว่าก่อนเข้ากลุ่มพัฒนาคนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 2) ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีคะแนนสุขภาวะทางจิตในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน 3) ในระยะหลังการทดลองผู้สูงอายุที่เข้ากลุ่มพัฒนาคน มีคะแนนสุขภาวะทางจิตสูงกว่าผู้สูงอายุกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองจำนวน 9 คน จากการวิจัยเชิงปริมาณในระยะติดตามผล พบว่า ผู้สูงอายุที่เข้ากลุ่มพัฒนาคนรับรู้ผลดีของการเข้าร่วมกลุ่ม ประสบการณ์ในระหว่างการเข้ากลุ่มที่เอื้อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาวะทางจิตเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนเข้ากลุ่ม และยังคงอยู่ในระยะติดตามผล ได้แก่ 1) กระบวนการกลุ่มและปฏิสัมพันธ์กับผู้นำกลุ่มและสมาชิกของกลุ่มที่อบอุ่น ปลอดภัย ไว้วางใจ และยอมรับนับถือกัน ที่เอื้อให้สมาชิกมีการสำรวจตนเอง เปิดเผยตนเองและแบ่งปันประสบการณ์ 2) ผู้สูงอายุสัมผัสสัมพันธ์ภาพที่เกื้อกูล อบอุ่น เข้าใจ และมีความหมาย ซึ่งเอื้อให้ผู้สูงอายุมีความเข้าใจและยอมรับตนเองและผู้อื่น และปัญหาที่ตนประสบมากขึ้น และเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก

4678127738 : MAJOR COUNSELING PSYCHOLOGY

KEY WORD: PERSONAL GROWTH GROUP/ PSYCHOLOGICAL WELL-BEING/ ELDERLY

WARUPSORN ROHITABUTRA : THE EFFECT OF PERSONAL GROWTH GROUP ON
PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF THE ELDERLY. THESIS ADVISOR : ASSOC.

PROF. SUPAPAN KOTRAJARAS, 155 pp.

This research investigated the effect of personal growth group on psychological well-being of the elderly, through quantitative and qualitative data. The quantitative data was obtained through the quasi-experimental research with the randomized pretest-posttest control group design. Participants were 19 elderly in Baan Banglamung Home for the Elderly, who scored below the mean on the Psychological Well-being Scale, with 9 persons in the experimental group and 10 persons in the control group. The experimental group participated in a Trotzer's personal growth group program conducted by the researcher, for a session of one to one and a half hours, 3 to 5 sessions a week, over a period of 3 consecutive weeks for the total of 12 sessions, which made approximately 18 hours. The instruments used was the Psychological Well-being Scale. Data was analyzed using the t-test and one-way ANOVA repeated measures followed by post hoc comparisons with LSD test. The major findings were as follows : 1) The posttest and the follow-up scores on psychological well-being of the experimental group were higher than its pretest scores at .001 level of significance. No differences on those scores were found between the posttest and the follow-up data. 2) The posttest scores on psychological well-being of the experimental group were higher than those of the control group at .05 level of significance.

The qualitative data was obtained through indepth interview with 9 participants of the experimental group, from the quantitative part, during the follow-up period. The content analysis of the data indicated that the elderly perceived the beneficial effects of the personal growth group. Experiences during the group process which facilitating, promoting and sustaining the psychological well-being of the elderly were 1) the positive interactions and warm and trusting relationships between the leader and the members and among the members in the group which facilitating self-exploration, self-disclosure and personal sharing among the members 2) the supportive and meaningful relationships experienced by the elderly which facilitating their understanding and acceptance of themselves, others, and their issues and promoting their positive changes and growth.